

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716203806
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6716203806.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu H.. O. S., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Y. XX, XXX XX O., proti žalovanému Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, právne zastúpenému GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, o zaplatenie sumy 2.020,- Eur za zriadené vecné bremeno, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 17C/76/2016-349 z 18. júna 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu proti výroku I. rozsudku okresného súdu **o d m i e t a**.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e**.
- III. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 28,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (II. výrok). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 98 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia prvoinštančného súdu o výške náhrady trov konania na účet jeho právneho zástupcu (III. výrok).

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že po pripustení zmeny žaloby sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.020,- Eur na tom základe, že v súvislosti s výstavbou rýchlostnej cesty R2 Pstruša - Kriváň zriadil žalovaný vecné bremeno k jeho pozemkom v k.ú. W. vedeným na LV č. XXXX ako E-KN parc. č. XXXX/X (trvalý trávny porast) a č. XXXX/X (trvalý trávny porast) a na LV č. XXXX ako C-KN parc. č. XXXX/X (orná pôda). Prvoinštančný súd aplikoval ust. § 11 ods. 1 písm. f) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v platnom znení a § 11 ods. 9 cit. zákona majúc za preukázané, že žalovaný ako investor rýchlostnej cesty v rámci tejto stavby realizoval preložku elektroenergetického zariadenia v prospech Stredoslovenskej energetiky - distribúcia, a. s. a preto bol v zmysle cit. zákona povinný zriadiť na preložky zákonné vecné bremeno v prospech vlastníka VN vedenia. Preto ho energetika splnomocnila na zriadenie vecného bremena zo zákona s tým, že po vybudovaní objektu bol vyhotovený geometrický plán so skutočným zameraním. Žalovaný dal potom spracovať znalecký posudok č. 21/2015 v rozsahu podľa geometrického plánu pre práva uloženia inžinierskych sietí aj s ochranným pásmom v k. ú. W., ktorý vypracoval znalec H.. arch V. O.. Žalovaný pri určení náhrady majetkovej ujmy a primeranej jednorazovej náhrady vychádzal zo zistení znalca, následne na to odovzdal žalovaný žalobcovi dohodu o náhrade majetkovej

ujmy a primeranej jednorazovej náhrady č. 30603, v ktorej celková dohodnutá výška náhrady určená znaleckým posudkom predstavuje sumu 206,59 Eur. Žalobca túto dohodu nepodpisal, čím mal žalovaný za to, že dohodu odmietol. Následne si žalobca dal vypracovať vlastný znalecký posudok H.. Q. S. pod č. 24/2016, z ktorého vyplýva, že všeobecná hodnota zriadeného vecného bremena je 2.020,- Eur. Na základe toho, že boli predložené dva rôzne znalecké posudky na určenie výšky jednorazovej náhrady za zriadenie vecného bremena (a to vo výške 2.020,- Eur podľa znaleckého posudku predloženého žalobcom a vo výške 206,59 Eur na základe znaleckého posudku predloženého žalovaným), okresný súd dal vypracovať kontrolný znalecký posudok. Tento bol vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity pod č. 32/2020 a vyplýva z neho, že výsledná všeobecná hodnota vecných bremien zriadených na pozemkoch k. ú. W. je vyjadrená súčtom všeobecných hodnôt jednorazových odplát za zriadenie vecných bremien za jednotlivé zaťažené diely pozemkov C-KN parc. č. XXXX/X a E-KN parc. č. XXXX/X a XXXX/X, a to vo výške 28,- Eur. Prvoinštančný súd preto zaviazal žalovaného vyplatiť žalobcovi uvedenú sumu z titulu jednorazovej odplaty za zriadenie vecného bremena na pozemkoch, ktoré mu patria. Znalecký posudok nepodával znalec, ale priamo Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, okresný súd sa s jeho závermi v plnej miere stotožnil a preto vo zvyšku žalovanej sumy žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vzhľadom na úspech žalobcu v rozsahu 1 % a žalovaného v rozsahu 99 % priznal žalovanému ich rozdiel v pomernom rozsahu 98 %.

3. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Navrhoval rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na „prehodnotenie“.

4. V odvolaní namietal, že prvoinštančný súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať procesné práva a to tým, že nedošlo k dohode o zriadení vecného bremena na jeho pozemkoch a „preto išlo o hrubú procesnú vadu v konaní“, pričom aplikáciou vyhlášky č. 492/2004 Z. z. žalovaný nenáležite cenovo ohodnotil predmetné pozemky všeobecnou hodnotou majetku, avšak on (žalobca) nie je podnikateľským subjektom podľa § 2 Obchodného zákonníka, na ktorý sa odvoláva citovaná vyhláška, aby bolo potrebné oceniť pozemky na účely vecného bremena všeobecnou hodnotou majetku v zmysle tejto vyhlášky. Ďalej uviedol, že dňa 09. 10. 2012 Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici vydal rozhodnutie, ktorým vychádzal z cit. vyhlášky nesprávne a nespravodlivo, pretože on nie je podnikateľským subjektom. Predmetná vyhláška sa na ocenenie pozemkov pre fyzickú osobu nepodnikateľa nevzťahuje. Žiadal bežnú trhovú cenu 20,- Eur za m² za záber pôdy. Namietal tiež, že nesprávnym procesným postupom mu bola úmyselne spôsobená škoda nenáležitým ocenením pozemkov k zriadeniu vecného bremena bez dohody a aj znalecké posudky č. 21/2015, č. 24/2016 a č. 32/2020 nezodpovedajú realite, pre ktorú okolnosť došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na uvedené je vadou aj priznanie trov právneho zastúpenia žalovanej strane, pretože ide o obstaranie veci všeobecného záujmu, v ktorom z nesprávneho ocenenia pozemkov došlo k zvýhodneniu žalovaného, čo je znakom korupcie. Za týchto okolností nemožno priznať trovy právneho zastúpenia žalovanej strane.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaný vo svojom stanovisku uviedol, že prvoinštančný súd riadne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, keď mu uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 28,- Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Takisto aj pomer úspechu priznal súd prvej inštancie v rozsahu 98 % správne a teda napadnuté rozhodnutie nemá žiadne skutkové, ani právne pochybenia. Poukázal na to, že v odvolaní absentujú odvolacie dôvody požadované ustanovením § 363 CSP a tiež namietal, že žalobca nekonkretizoval právnu normu, ktorú podľa neho mylne aplikoval prvoinštančný súd. Preto by malo byť odvolanie žalobcu odmietnuté podľa § 386 písm. d) CSP.

7. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu o porušení práva na spravodlivý proces poukázal žalovaný na to, že pod týmto treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v porušení kogentných procesných ustanovení, napr. právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán, vyjadrenie sa k všetkým dôkazom, právo na zastúpenie zástupcom, právo na riadne zdôvodnenie rozhodnutia, atď. a v tomto ohľade konštatoval neboli nijakým spôsobom porušené procesné práva žalobcu, lebo tento mal dostatok času vyjadriť sa k meritu veci a predkladať dôkazy na preukázanie tvrdení. Žalobca bol zastúpený právnym zástupcom a neuzatvorenie dohody medzi nimi nemožno

vnímať ako porušenie práva na spravodlivý proces. K aplikácii vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku žalovaný uviedol, že žalobca zjavne neporozumel predmetu a účelu vyhlášky, keď táto upravuje procesný postup znalcov pri stanovení hodnoty majetku, ako aj vecných bremien, pričom aj žalobcom predložený znalecký posudok obsahuje odkaz na túto vyhlášku. Tvrdenie žalobcu, že znalci túto vyhlášku aplikovať nemali neobstojí, lebo ide o neznalosť a nepochopenie obsahu vykonávacích predpisov. Pokiaľ ide o spochybňovanie znaleckého dokazovania, ide o čisto subjektívne tvrdenia žalobcu, ktorý dokonca spochybnil aj znalecký posudok, ktorý sám predložil v konaní ako dôkaz. Žalobca nie je znalcom, nemá osobitné skúsenosti a zručnosti z príslušného odboru. Pokiaľ ide o priznanie trov konania, okresný súd rozhodol v súlade s § 255 CSP, keď rozdelil náhradu trov konania podľa pomeru úspechu. Napokon žalovaný dodal, že mu nie je zrejmé k akému zvýhodneniu malo dôjsť zriadením zákonného vecného bremena, lebo toto bolo dôsledkom výstavby rýchlostnej cesty R2 Pstruša - Kriváň a nutnosti realizácie preložky elektroenergetického zariadenia v prospech Stredoslovenskej energetiky distribúcie a toto mu nezakladá žiadnu majetkovú ani inú výhodu.

8. V následnom vyjadrení žalobca zotrval na tom, že vzhľadom na § 2 Obchodného zákonníka a § 2 písm. e) vyhl. č. 492/2004 Z. z. sa táto nevzťahuje na neho ako na fyzickú osobu nepodnikateľa v prípade zriadenia vecného bremena na jeho pozemku a toto okresný súd nezohľadnil. Okresný súd neposúdil zákonnosť znaleckého posudku č. 32/2020, kedy nebol zbavený povinnosti skúmať podmienky poskytnutia primeranej náhrady, medzi ktoré patrí napr. analýza miestneho trhu, kapitalizácia čistých výnosov podľa cien stavebných prác, analýza porovnateľných nákupov v znaleckom posudku, ktoré nesmú v tomto chýbať. Ústav súdneho inžinierstva v znaleckom posudku nepostupoval správne s ohľadom na zmenu situácie v cenách na trhu s pozemkami pre zriadenie vecného bremena aj v lokalite W. Žalobca v tomto smere odkazoval na porovnanie s cenami iných pozemkov (v Bratislave) a v ďalšom už len opakoval svoje tvrdenia obsiahnuté už v podanom odvolaní.

9. Žalovaný v reakcii na to zopakoval predošlé stanoviská opakujúc, že sa nedopustil žiadneho nezákonného, či korupčného správania, ako to tvrdí žalobca, naopak, konanie žalobcu vykazuje znaky špekulatívnosti. Procesné práva žalobcu neboli porušené, žalobca neporozumel predmetu a účelu vyhlášky a celkovo sa jeho konanie priechi dobrým mravom s cieľom získania neoprávneného majetkového prospechu.

10. V nasledujúcich písomných vyjadreniach už sporové strany iba opakovali prv prednesené argumenty a preto je nadbytočné ich znovu uvádzať, lebo neobsahovali žiadne nové, či iné právne relevantné okolnosti týkajúce sa tohto sporu podstatné pre rozhodnutie odvolacieho súdu (podania žalobcu zo dňa 19. 08. 2020 a zo dňa 22. 03. 2021 a žalovaného zo dňa 31. 08. 2020 a zo dňa 25. 01. 2021).

11. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v II. a III. výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny. Odvolací súd totiž musel v zmysle § 386 písm. b) CSP odmietnuť odvolanie žalobcu proti I. výroku napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe sčasti vyhovené. V tejto časti súd prvej inštancie rozhodol v prospech žalobcu a preto žalobca nebol v zmysle § 359 CSP oprávneným subjektom na podanie odvolania proti časti napadnutého rozhodnutia, v ktorej bol úspešnou stranou sporu.

12. Podľa ust. § 380 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

13. V zmysle citovaného ustanovenia je odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby by boli v odvolaní uplatnené. To znamená, že ak odvolací súd nezistí v rámci odvolacieho konania vady ohľadne procesných podmienok, napadnuté rozhodnutie môže preskúmať len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v rámci postupu prvoinštančného súdu, ktorá by sa

týkala procesných podmienok. Preto mohol vyhodnotiť správnosť napadnutého rozsudku iba z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní.

15. Odvolateľ je sám zodpovedný za obsahové vymedzenie podaného odvolania a v tomto ohľade žalobca v odvolaní namietal iba to, že znalecký posudok tvoriaci základ napadnutého rozsudku vychádzal z nesprávneho právneho predpisu (vyhlášky), ktorý nemohol znalecký ústav použiť. Ostatné skutočnosti vymedzené žalobcom v odvolaní totiž nemajú právnu relevanciu, keďže žalobca nijak bližšie neuviedol, ktoré jeho konkrétne čiastkové procesné právo (napr. právo byť vypočutý, právo navrhnúť dôkazy a vyjadrovať sa k nim, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia atď.) prvoinštančný súd nerešpektoval, čím malo dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Žalovaný správne poukázal, že pod porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu (čo predpokladá riadne predvolanie na pojednávanie), právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti). Táto odvolacia námietka žalobcu bola preto nedôvodná - žalobca v odvolaní ani vo všeobecných rysoch nepopísal, ktoré jemu patriace procesné právo mu svojim postupom okresný súd znemožnil realizovať.

16. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nesprávnosť znaleckého posudku, ktorý vzal okresný súd za základ svojho rozhodnutia, tak odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanej veci nebol sporným základ žalobcom uplatneného práva na náhradu za zriadené vecné bremeno, predmetom sporu bola len výška náhrady. Preto len v stručnosti stačí uviesť, že žalobca nesúhlasil s jednorazovou náhradou za zriadenie vecného bremena na svojich pozemkoch vo výške 206,59 Eur, ktorú mu ponúkal žalovaný, pretože žalobca si dal vypracovať znalecký posudok č. 24/2016 a podľa neho má náhrada, na ktorú má nárok v zmysle § 11 ods. 1 písm. f) a § 11 ods. 9 zákona č. 251/2012 Z. z. predstavovať čiastku 2.020,- Eur. Vzhľadom na to okresný súd na návrh žalovaného nariadil znalecké dokazovanie, čo žalobca akceptoval a Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v znaleckom posudku č. 32/2020 stanovil všeobecnú hodnotu zriadeného vecného bremena na pozemkoch žalobcu na sumu 28,- Eur. Znalecký ústav vychádzal pri svojich záveroch z vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku (ďalej len „vyhláška“) a z metodických postupov určených v prílohe č. 3 vyhlášky. Z vyhlášky č. 492/2004 Z. z. vychádzali pritom aj ostatné dva znalecké posudky predložené či už žalobcom alebo žalovaným.

17. Vyhláška č. 492/2004 Z. z. v § 1 ods. 1 určuje, že ustanovuje metódy a postupy stanovenia všeobecnej hodnoty majetku znalcom. Ustanovenia osobitného predpisu týmto nie sú dotknuté. Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky, podľa tejto vyhlášky sa postupuje aj v prípade, ak je potrebné stanoviť všeobecnú hodnotu majetku na požiadanie štátneho orgánu v rámci jeho právomocí alebo ak ide o právny úkon alebo konanie podľa osobitného predpisu.

18. Z citovaných ustanovení vyhlášky vymedzujúcich predmet úpravy vyplýva, že sa nevzťahuje len na podnikateľské subjekty, ako si to mylne vyložil žalobca, ale je všeobecnou úpravou znaleckých postupov v prípadoch posudzovania hodnoty majetku bez ohľadu na charakteristiku subjektu, ktorého majetok je predmetom ocenenia, t. j. či ide o podnikateľa alebo nepodnikateľa. Znalecký ústav a ani ostatní dvaja znalci, ktorých posudky boli v spore prezentované preto nepostupovali v rozpore s právnymi predpismi, ak pri svojich znaleckých zisteniach a záveroch použili vyhlášku č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá v prílohe č. 3 určuje postup stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a stavieb a v rámci toho pod bodom F. aj určenie všeobecnej hodnoty závad vrátane vecných bremien. Žalobca nesprávne poukázal na ust. § 2 písm. e) cit. vyhlášky, ktoré obsahuje definíciu len na účely textu vyhlášky, ale nijak neobmedzuje rozsah jej aplikácie určený v ust. § 1 vyhlášky. Inými slovami, vyhláška sa neaplikuje výhradne na ocenenie majetku pri podnikateľských subjektoch ako to uvádzal žalobca. Citovaná vyhláška je všeobecným predpisom, ktorý sa používa na oceňovanie majetku, či už ide o oceňovanie majetku vo vlastníctve fyzických či právnických osôb bez ohľadu na to, či sú podnikateľmi alebo nie sú podnikateľmi. V konečnom dôsledku všetky tri znalecké posudky vychádzali z tejto právnej

úpravy a tak nedôvodne žalobca vytykal okresnému súdu, resp. znalcom, že by postupovali podľa nesprávneho predpisu.

19. Z uvedených dôvodov žalobca neopodstatnene napádal záver znaleckého ústavu žiadajúc prisúdiť náhradu v sume 20,- Eur/m² pozemku, pretože znalecký ústav výšku náhrady vyčíslil na celkovú sumu 28,- Eur. Odvolací súd uvádza, že ústav v posudku jasne vysvetlil svoje postupy vychádzajúc z toho, že pozemky žalobcu E-KN parc. č. XXXX/X a č. XXXX/X sú v skutočnosti vodnou plochou (vodný tok Slatina) a preto ich jednotková všeobecná hodnota predstavuje sumu 1,75 Eur/m² s tým, že pri pozemku C-KN parc. č. XXXX/X porovnávacou metódou stanovená jednotková všeobecná hodnota predstavuje sumu 0,58 Eur/m². Podľa odvolacieho súdu žalobcom predložený znalecký posudok vychádzal z okolností, akoby nešlo o pozemky v danej lokalite, pretože ich všeobecnú hodnotu vyčíslil niekoľkonásobne vyššie, posudok hodnotil ornú pôdu ako pôdu, ktorá akoby už v súčasnosti bola pôdou iného druhu bez ohľadu na to, že s takýmto niečím je spojené napríklad odňatie pôdy z poľnohospodárskeho pôdneho fondu, resp. ďalšie začlenenie do zastavanej časti danej obce atď., t. j. neberie ohľad na reálny stav a tento podľa odvolacieho súdu oveľa presnejšie zohľadňuje posudok znaleckého ústavu. Všeobecná hodnota pozemku je výsledkom určitých faktorov ako ich definuje už spomínaná vyhláška [§ 2 písm. g)], s ktorej aplikáciou žalobca nesúhlasil, ale táto vyhláška umožňuje znalcom pohybovať sa v určitých intervaloch a je potom pochopiteľné, že konkrétne určenie závisí od subjektívnych znalostí a skúseností daného znalca.

20. Vzhľadom na uvedené okresný súd dôkaznú situáciu vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP a dospel k správny právny aj skutkový záverom. Preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil v II. výroku a to vrátane závislého III. výroku o trovách konania, kde súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého vypočítal pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného, keď žalobca sa domáhal úhrady sumy 2.020,- Eur, bol úspešný len v rozsahu 28,- Eur a tak jeho pomerný úspech po zaokrúhlení predstavuje hodnotu 1 % v porovnaní s úspechom žalovaného v rozsahu 99 %, kde bola žaloba zamietnutá. Teda čistý pomerný úspech žalobcu a žalovaného predstavuje prvoinštančným súdom správne vyčíslenú hodnotu 98 %.

21. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol plne úspešný žalovaný, resp. naopak žalobca nedosiahol v odvolacom konaní žiadny úspech (nakoľko jeho odvolanie bolo sčasti odmietnuté a vo zvyšku bol rozsudok potvrdený) a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).